

ముహూరమ్ మాసం

ముహూరమ్ ఇస్లామీయ సంవత్సరంలోని మొదటి నెల. ఇది కారుణ్యం, ఘనత మరియు శుభాల మాసం. దివ్య ఖుర్ఆన్ లో నెలపేరుబడింది:

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي
 كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا
 أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ لَا تَطْلُبُوا
 فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ

“యదార్తం ఏమిటంటే మాసాల సంఖ్య ఆకాశాన్ని మరియు భూమిని అల్లాహ్ సృష్టించినప్పటినుంచి అల్లాహ్ గ్రంథంలో వస్తోండు మాత్రమే. ఇంకా ఏటిలో నాలుగు హరామ్ (నిషిద్ధ) మాసాలు. ఇదే సరియైన నియమం. కనుక ఈ నాలుగు మాసాల్లో మీసై మీరు అత్యాచారం చేసుకోకండి”.
 (అల్ తౌబ - 36)

“అరేబియాకు చెందిన విగ్రహారాధకులు తమను తాము ఇబ్రాహీం ధర్మాన్ని అవలంబించే వారమని చెప్పుకుంటారు. వారు కూడ ఈ మాసాల (జీఛాద్, 1. జిల్ హిజ్జాహ్, 2. ముహూరమ్, 3. రజబ్ 4. సు గౌరవించేవారు. ఇంకా ఈ మాసాల్లో పరస్పరం కొల్లాటలు, జగడాలు, దోపిడీలను చేయకూడదని భావించేవారు ఒకవేళ వారు నిషధించ ఈ మాసాల్లో హత్యలు, పోల్లాటలు లేక దోపిడీలకు సంకల్పించుకున్నప్పటికీ, కనీసం ఆ మాసాల్ని బాహ్యపరంగా హరామ్ అన్నమాటను గౌరవిస్తూ వాటి క్రమంలో మార్పులు చేసేవారు. అంటే ముహూరమ్ నెలలో హత్యలు, కొల్లాటలకు దిగవలసి వస్తే ఈ సంవత్సరం ముందు సఫత్ నెల తర్వాత ముహూరమ్ నెలగా తమ సర్దారుల చేత ప్రకటించజేసేవారు. వారి ఈ కల్పిలాలు ‘నసీ’ గా వ్యవహరించబడేవి. (అంటే హరామ్ మాసాన్ని హలాల్ మాసంగానూ హలాల్ మాసాన్ని హరామ్ మాసంగా చేసుకోవడాన్ని ‘నసీ’ అంటారు). కాబట్టి బహుదైవారాధకులు ముహూరమ్ మాసంగా అంగీకరించినప్పుడు ఎటువంటి చెడ్డవనీ చేసేవారు కాదు.

అమూరా దినం (ముహర్రం నెల పదవరోజు) ప్రత్యేకతలు

ముహర్రమ్ మాసం అయితే మొదటి నుండి చివరిదాకా పనిత్రుతలు శుభాలతో కూడిన మాసం. కాని ఆ నెల పదవరోజును అమూరా దినం అంటారు. శాశ్వతంగా దానికి షరీఅత్ పరమైన హాదా ఉంది. ముహర్రమ్ పదవ తేదీ అల్లాహ్ మూసా (అ) ప్రవక్త మరియు ఆయన అనుచరులను ఫిరౌన్ దౌర్జన్యాల నుండి విముక్తి కలిగించిన రోజు, అందుచేత మూసా ప్రవక్త (అ) మరియు ఆయన అనుచరులు దానిని కృతజ్ఞతా దినంగా భావించి ఉపవాసం పాటించారు. అంతిమ దైవ ప్రవక్త (సఅసం) మక్కానుండి మదీనాకు వలస వచ్చినపుడు చుమాదులు ఆ రోజున ఉపవాసం పాటించటం గమనించి “మీరీనాడు ఉపవాసం ఎందుకు పాటిస్తున్నారు?” అని అడిగారు. దానికి వారు “ఈ రోజునే అల్లాహ్ హజ్రత్ మూసా (అ) మరియు ఆయన అనుచరులకు ఫిరౌన్ పై విజయం ప్రాప్తించినాడు. కాబట్టి మూసా (అ) మరియు ఆయన అనుచరులు సంతోషం, కృతజ్ఞతా సూచకంగా ఆరోజు ఉపవాసం పాటించారు. అందువల్ల మేము ఈ రోజు ఉపవాసం పాటిస్తున్నాం” అని జవాబిచ్చారు.

ఇది విన్న దైవప్రవక్త (సఅసం) ఇలా సలికారు, “మూసా (అ) సంతోషం, కృతజ్ఞతల్లో పాలుపంచుకునే హక్కు వాకే ఎక్కవగా ఉంది” ఆయన (సఅసం) ఇంకా ఇలా అన్నారు, “నేను ఒకవేళ వచ్చే ఏడు జీవించి ఉండి ఉంటే తొమ్మిదీ, పదీ తేదీలలో ఉపవాసం పాటిస్తాను. మరొక ఉల్లేఖనలో ఆయన (సఅసం) ముస్లింలను

﴿لَا يَسْتَحِبُّ أَنْ يَصُومَ فِيهَا أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَّا بِإِذْنِي﴾

“మీరు తొమ్మిది పది తేదీలు, లేక పదీ, పదకొండు తేదీలలో ఉపవాసం పాటించండి” అని దైవ ప్రవక్త (సఅసం) సెలవిచ్చినట్లు పేర్కొనబడింది.

దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారు.

﴿لَا يَسْتَحِبُّ أَنْ يَصُومَ فِيهَا أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَّا بِإِذْنِي﴾

“రమజాన్ తర్వాత ముహర్రంలో ఉపవాసం ఉండటం ఉత్తమమైనది. దైవప్రవక్త (సఅసం) సెలవిచ్చారు. అమూరా ముహర్రం నెల పదవరోజు ఉపవాసం పాటించినందువల్ల ఒక సంవత్సరంలోని పాపాలు హరించబడతాయి.” (ముస్లిం)

ఈ పనిత్రమాసపు ధార్మిక ఆచరణ ఇది. ఇది అల్లాహ్ కారుణ్యం వల్ల కృతజ్ఞతా సూచక దినం. ఇంకా, ఇది ఉపవాసం పాటించేరోజు. కాని చాలామంది ముస్లింలు ఈ మాసాన్ని సంతాపాల మాసంగా వరిగణిస్తున్నారు. ఏడ్పులు, పెడబొబ్బల మాసంగా భావిస్తున్నారు. ఇది ధర్మ వ్యతిరేక భావన. ఖుర్ఆన్, హదీసులకు వ్యతిరేకమైనది.

సోదరులారా! ఈనాడు ప్రపంచంలోని అనేక జాతులవారు తమ సంవత్సరపు మొదటి మాసాన్ని ఇంకా ఆ మాసపు మొదటి రోజును శుభప్రదమైన, సంతోషదాయకమైన రోజుగా భావిస్తున్నారు. ఆంగ్ల సంవత్సరపు మొదటి నెల మొదటి రోజును జనవరి 1వ తేదీని - హేపీ న్యూ ఇయర్ - గా భావిస్తారు. సంవత్సరారంభంలో సంతోషం పాటిస్తే సంవత్సరం ఆంజా సంతోషంగా గడుస్తుందని తలపోస్తారు. మరి మనమో? మనం ఇస్లామీయ సంవత్సరం ప్రథమ మాసాన్ని పీడగా భావిస్తున్నాం! ఏడ్పులలో గడిపితే సంవత్సరం పాడుగూ ఏడ్పులలో గడుస్తోంది. ముహర్రమ్ నెలను మనం పీడగా భావించి ఇస్లామ్ కు వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తిస్తున్నాం. ఇంకా ప్రపంచ జాతులన్నింటి మొదటి మాసాన్ని సంతోషదాయకంగా భావిస్తోంటే మనం దాన్ని దుఃఖం సంతాపాల కారకంగా భావిస్తున్నాము.

షహాదత్ (అమరగతి)

అమరగతి పొందటం అనేది ఒక గౌరవనీయ చర్య ఒక బహుమతి. దుఃఖం, నిచారాల ప్రసక్తే లేదు. అల్లాహ్ సెలవిచ్చాడు:

﴿وَأَشْبَهَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا﴾

﴿لِيَسْتَجِيبَ اللَّهُ أَمْوَالَهُمْ وَأَنْفُسَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لِيُؤْتِيَهُمْ جَزَاءً بِمَا كَانُوا عَمِلُوا﴾

﴿لِيُؤْتِيَهُمْ جَزَاءً بِمَا كَانُوا عَمِلُوا﴾

﴿لِيُؤْتِيَهُمْ جَزَاءً بِمَا كَانُوا عَمِلُوا﴾

“ఎవరైతే అల్లాహ్ మార్గంలో చంపబడ్డారో వారిని: స్వతులుగా భావించకండి. వాస్తవానికి వారైతే సజీవులే. తమ ప్రభువునుండి జీవితను పొందుతున్నారు. అల్లాహ్ తన కృపతో ప్రసాదించిన దానితో వారు ఎంతో సుఖంగా సంతోషంగా ఉన్నారు. మరియు ఏ విశ్వాసులయితే వారి నెనుక ప్రపంచంలో ఉండిపోయాారో, ఇంకా అక్కడకు చేరలేదో

వారికి ఏ విదమైన భయంకాని, దుఃఖంకాని కలిగే అవకాశం లేదని వారు నిశ్చింతగా ఉన్నారు. అల్లాహ్ బహుమానాలకు ఆయన అనుగ్రహాలను వారు పొందిపోతున్నారు. విశ్వాసుల ప్రతిఫలాన్ని అల్లాహ్ వుధా కానిష్యదని వారికి తెలిసిపోయింది.” (ఆలి ఇస్రాన్: 169-171)

వివరణ :- షహీదులు (అమరవీరులు) సజీవులే సజీవుల గురించి ఏద్యటం తప్పని షహీదులు సజీవులే సజీవుల గురించి గుండెలు బాదుకోవటం తప్పని. అమరవీరులు స్వర్గంలో రుచికరమైన పదార్థాలను భుజిస్తున్నారు. ఇంకా అల్లాహ్ సమక్షంలో సంతోషంగా ఉన్నారు. మరియు విజయులయ్యారు. కాబట్టి అమరవీరుల గురించి విచారించటం దుఃఖించడం తప్పని ఇమామ్ హుసైన్ (రజి) అమరవీరులు. వీరసురణా పొందిన వారి గురించి దివ్యఖుర్ఆన్ లో వారు సజీవులుగా, సంతోషంతో సుఖంగా ఉన్నారంటోంది. కాబట్టి ఇమామ్ హుసైన్ (రజి) కోసం మొహర్రమ్ పదవ తేదీన ఏద్యటం, మొత్తుకోవటం గుండెలు బాదుకోవటం, పెడబొబ్బలు పడటం విచారపడటం అతిస్పృహనైన తప్పని. అజ్ఞానంతో కూడిన చర్య మొహర్రమ్ పదవ తేదీ ఉపవాసం పాటించవలసిన దినం. అది పానీయాలు త్రాగే రోజు కాదు. మరణించిన దినం కాని, సంతాప దినం కాదు. ఎందుకంటే వీరసురణంపొందిన కారణంగా ఇమామ్ హుసైన్ కు లాభమేకాని నష్టం జరగలేదు. ఇమామ్ హుసైన్ స్థాయి పెరిగింది కాని తరగలేదు. ఇమామ్ హుసైన్ (రజి) స్వయంగా వీరసురణంపొంది. సంతోషించారే తప్ప దుఃఖపడలేదు. విచారణకు గురికాలేదు.

పై వాక్యాల అవతరణా కాలంలో 40 లేక 70 మంది ప్రవక్త సహచరులు బీరె మువ్తానా వైపు సంపబడ్డారు. ఈ బృందం ఆ బావికి ఎగువగా ఉన్న గుహ దగ్గరకు చేరుకుని అక్కడ మజిలీ చేసింది. “స్థానాలకు తెగించి దైవ ప్రవక్త (సఅసం) సందేశాన్ని అక్కడి వారికి వినిపించే సాహసం ఎవరు చేస్తారు?” అని పరస్పరం చర్చించుకోసాగారు. ఒక సహోది అందుకు సంసిద్ధుడయి అక్కడి వారి ఇంట్ల దగ్గరకు వెళ్లి బిగ్గరగా ఇలా అన్నాడు, “బీరె మువ్తానా వాసులారా! వినండి. నేను దైవ ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ (సఅసం) దూతను. అల్లాహ్ తప్ప ఆరాధనకు అర్హుడు మరొకరు లేరనీ, హజ్రత్ ముహమ్మద్ (సఅసం) దైవదాసుడు మరియు సందేశవారుడు అనీ నేను సాక్ష్యమిస్తున్నాను.”

ఈ మాటలు వినగానే ఒక తిరస్కారి విల్లంబులలో తన ఇంటి నుండి బయటకు వచ్చి, అదను చూసుకొని ఆ సహోదిపై ఒక బాణం వదిలాడు. అది రిప్పున వచ్చి ఆ సహోది డొక్కలో ఒకవైపు గుచ్చుకుని రెండోవైపునుండి బయటకు వచ్చింది. ఆ సహోది నోటినుంచి అప్రయత్నంగా “కాబా ప్రభువు సాక్షిగా! నేను అమరగతుల స్థాయిని పొంది విజయుడయ్యాను” అన్న మాటలు వెలువడ్డాయి. (కాబట్టి ఇమామ్ హుసైన్ (ర) కూడా అమరగతులై విజయులయ్యారు. విజయుడయిన వ్యక్తి గురించి గుండెలు బాదుకోవటం ఘోరమైన తప్పిదం).

ఇక తిరస్కారులు ఆ సహోది అడుగుజాడల్ని పసిగట్టి అనుసరిస్తూ ఆ గుహను సమీపించారు. వారి నాయకుడు ఆమిర్ బిన్ తుఫైల్ అన్నవాడు ఆ విశ్వాసులందరినీ చంపినేశాడు. హజ్రత్ అనస్ (రజి) సెలవిచ్చారు. “వారి గురించి దివ్య ఖుర్ఆన్ లో ఈ విధంగా ప్రస్తావించబడింది. “మా తరపునుండి మా జాతి వారికి ఈ కబురు అందజేయండి. మేము మా ప్రభువును చేరుకున్నాం. ఆయన మమ్ములను (దాసులుగా) ఆమోదించాడు. మేమూ ఆయన నిర్ణయానికి తల ఒగ్గాము.” (తఫ్ఫీర్ ఇబ్నె కసీర్)

హజ్రత్ మూరూఫ్ వివరించారు. “మేము హజ్రత్ అబ్దుల్లాను ఈ వాక్యం యొక్క భావం ఏమిటి? అని అడగ్గా, హజ్రత్ అబ్దుల్లా సెలవిచ్చారు. “మేము దైవ ప్రవక్త (సఅసం) ను ఈ అయత్ భావం అడగ్గా ఆయన (సఅసం) ఇలా సెలవిచ్చారు. “షహీద్ (అమరగతు)ల అత్యుల పచ్చని పక్షుల రూపంలో ఉన్నాయి. అర్ష్ (దైవపీఠం) క్రింద గాజు గుమ్మలాలు ఉన్నాయి. ఆపచ్చని పక్షులు ఈ గాజు గుమ్మలాల్లో ఉంటాయి. ఈ పక్షులు (అమరగతులయినవారు) స్వర్గంలో యధేచ్ఛగా సంచరిస్తూ ఆ గుమ్మలాలలో విస్రమిస్తాయి.

వారి ప్రభువు వారి వైపు చూసి “ఇంకా ఏమయినా కావాలా?” అని ఆదేశిస్తాడు. ఓ ప్రభూ! ఇంకా ఏం అడగమంటావు. స్వర్గం అంతా ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ స్వేచ్ఛగా తిరుగుతున్నాము. అన్ని విధాలా స్వేచ్ఛా స్వేచ్ఛం త్రోవనిచ్చావు. ఇంకా ఏమి అడిగేది? అని అమరగతులు బదులిస్తారు. తిరిగి అల్లాహ్ రెండోసారి, మూడోసారి ఇలాగే వాకబు చేస్తాడు. “మీకేమి కావాలి” అని ఏదో ఒకటి జవాబు ఇవ్వాలి గదా అని షహీదులు “

ఓ ప్రభూ మా అత్మలను మా శరీరాలలోకి మరల ప్రవేశపెట్టు. మేము తిరిగి ఇహలోకానికి వెళ్ళి నీ మార్గంలో జీవించేస్తాం. మరణిస్తాం ఇదే మేము కోరేది" అని ప్రార్థిస్తారు. (అంటే షహీదత్ (అమరగతి) స్వర్గం కన్నా ఉత్తమమే అన్నమాట). (సహీహ్ ముస్లిం).

దైవప్రవక్త (సలసం) సెలవిచ్చారు. "చనిపోయిన వారు, వారి పర్యవసానం అల్లాహ్ వద్ద మంచి దయ వుంటే వారు తిరిగి ఇహలోకానికి రావడానికి ఇష్టపడరు. అదే షహీదులయితే తమను తిరిగి ఇహలోకానికి పంపిస్తే, మరోసారి దైవమార్గంలో షహీదులవాలని కోరకుంటారు. ఎందుకంటే అమరగతులయిన వారి హౌదా ఎటువంటిదో వారు కళ్ళారా చూస్తున్నారు కనుక!" (ముస్లిం అహ్మద్)

కర్బలా షహీదుల (అమరవీరుల) గురించి ఎందుకు విలపించాలి? ఇమామ్ హుసైన్ (రజి) మరియు ఆయన అనుచరులు హిజ్రీ 60వ సం. లో కరీబలా వద్ద (ఇరాక్) అన్యాయానికి గురయి అమరగతిపొందారు. వాస్తవంగా మనం వారిని షహీదులుగా అంగీకరిస్తే, ఇంకా దైవమార్గంలో అమరగతులయినవారు స్పృతులు కారు, సజీవులే అన్న వాస్తవాన్ని, వారు తమ ప్రభువు వద్ద జీవితను సొండుతున్నారు కాబట్టి షహీదులు సజీవులు విజయులు అన్న యదార్థాన్ని మనం నమ్ముతుంటే ఆ షహీదులను తల్చుకొని ఏయేటి కాయేడు సంతాపం, శోకం పొటించడంలో అర్థమేముంది? అలా ఎందుకు చేయాలి? ఇమామ్ హుసైన్ (రజి) విఫలులయ్యారా? లేక ఇమామ్ హుసైన్ (రజి) మరణించారా? లేక ఇమామ్ హుసైన్ (రజి) స్థాయి పడిపోయిందా? లేదు. వీటిలో ఏదీ సరికాదు. మరి విలపించడమెందుకు? విచారించడమెందుకు? ఇవన్నీ షియావర్గం వారి చేష్టలు. ఇవన్నీ తప్పుడు ఆచారవ్యవహారాలు, ముస్లింలు అటువంటి పనుల్లో ఉత్సాహం చూపరాదు. పంజాలు, జండాల అవిస్కరణ, మూకుళ్ళు (కుండే) షర్భత్ డోంగాలు - ఇవన్నీ తప్పుడు పనులు, బదరు, ఉహద్ యుద్ధాలలో ఎంచరో సహబాలు అమరగతులయినప్పుడు వారి గురించి దైవ ప్రవక్త (సలసం) శోకంపొటించారా? విలపించారా? లేదు. ఎంతమాత్రం అలా చేయలేదు. హమ్జా (ర) అమరగతి నొందలేదా? అవును. అమరగతి నొందారు. ఆయన ముక్కూ, చెవులు కోయబడ్డాయి. ఆయన గుండె తీసి నోటిలో పెట్టుకుని సమిలించి ఒక శత్రు (స్త్రీ).

ఆయన కాళ్ళూ చేతులు విరగొట్టబడ్డాయి. దైవప్రవక్త (సలసం) ఆయన యొక్క ఈ స్థితిని చూసి చింతాక్రాంతులయ్యారు. ఆయనకు 'సయ్యిదుష్షహదా' (షహీదుల నాయకుడు) అన్న బిరుదునిచ్చారు. ఇంత జరిగినా దైవప్రవక్త (సలసం) గాని, సహబాలుగానీ హమ్జా (ర) గురించి 'మాతమ్' చేయలేదు. (విలపించలేదు). శోకనముద్ర ములోమునగలేదు.

హమ్జా (ర) అమరగతులయిన తర్వాత ఏదేవు పరకూ దైవప్రవక్త (సలసం) ఇహలోకంలోనే ఉన్నారు. ప్రతియేడూ హమ్జా వర్ణంతి వచ్చింది. కాని దైవప్రవక్త (సలసం) కానీ ఆయన అనుచరులు కానీ విలపించలేదు. ఎందుకంటే ఆయన సజీవంగా ఉన్నారు. విజయవంతులయి దైవసన్నిధిలో సంతోషంగా ఉన్నారు. ఇస్లామీయ షరీఅత్ (ధర్మశాస్త్రం) ప్రకారం

لا يَلْبَسُ كَلْبًا وَلَا يَلْبَسُ كَلْبًا وَلَا يَلْبَسُ كَلْبًا
 يَلْبَسُ كَلْبًا يَلْبَسُ كَلْبًا يَلْبَسُ كَلْبًا
 (بخاری، مسلم)

చనిపోయిన వారిగురించి మూడు రోజుల కంటే ఎక్కువ రోజులు శోకం, దుఃఖం విచారం ప్రకటించటం ధర్మ సమ్మతంకాదు. భర్త చనిపోయిన (స్త్రీ) మాత్రమే నాలుగు మాసాల పదిరోజులు శోకం పొటించవచ్చు

కాని యువకుల కోసం విలపించడం అనేది ఇస్లాంలో ఎక్కడా లేదు. దైవప్రవక్త (సలసం) సెలవిచ్చారు.

لا يَلْبَسُ كَلْبًا وَلَا يَلْبَسُ كَلْبًا وَلَا يَلْبَسُ كَلْبًا
 (بخاری، مسلم)

గుండెలు బాదుకుని, బట్టలు చించుకునే అజ్ఞాన కాలవు వారివలె లబ లబ మొత్తుకోవడం వంటి చేసినాడు మాలోని వ్యక్తి కాదు. (బుఖారీ, ముస్లిం)

కాబట్టి ఇమామె హుసైన్ (ర) కోసం శోకం, దుఃఖి, సంతాపం పాటించడం ప్రవక్త (సఅసం) పట్ల ప్రేమగా, అయిన కుటుంబీకుల పట్ల ప్రేమగా భావిస్తారు. నిజానికి అలా చేయడం దైవప్రవక్త (సఅసం) అదేశానికి విరుద్ధం. ఇస్లామీయ షరీయత్ను ధికురించటం అవుతుంది. ఇది ధర్మవిరుద్ధం, భ్రష్టత్వపు చేష్ట ఇది సాపకార్యం దీన్ని షియా వర్గీయులు ప్రారంభించారు. దైవప్రవక్త (సఅసం) అనుయాయులమనీ ప్రవక్త సంప్రదాయాన్ని నెలకోబ్బేవారనుని చెప్పుకునేవారు ౪ బిద్అత్లకు (వితపోకడలకు) దూరంగా ఉండాలి.

అల్లాహ్ తఆలా మనందరినీ ఇటువంటి అధర్మకార్యాలకు కల్పితాలకు, దైవధిక్కారణకు దూరంగా ఉంచమని ప్రార్థిస్తున్నాను ఆమీన్.

